

3803

ΕΚΘΕΣΙΣ

ΤΩΝ ΠΕΠΡΑΓΜΕΝΩΝ

ΤΟΥ

Δ. Ε. ΜΙΚΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

ΑΠΟ ΤΗΣ 23 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1919

ΜΕΧΡΙ

ΤΗΣ 22 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1920

ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ

ΕΚ ΤΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ

1920

ΕΚΘΕΣΙΣ

ΤΩΝ ΠΕΠΡΑΓΜΕΝΩΝ

ΤΟΥ

Δ. Ε. ΜΙΚΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

ΑΠΟ ΤΗΣ 23 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1919

ΜΕΧΡΙ

ΤΗΣ 22 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1920

ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ
ΕΚ ΤΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ

1920

ΕΚΘΕΣΙΣ
ΤΩΝ ΠΕΠΡΑΓΜΕΝΩΝ
ΤΟΥ Δ. Ε. ΜΙΚΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ
ΑΠΟ ΤΗΣ 23 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1919
ΜΕΧΡΙ
ΤΗΣ 22 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1920

Σεβασμιώτατε,

Τὸ Δ. Ε. Μ. Συμβούλιον ληξιάσης τῆς ἐντολῆς αὐτοῦ, τὴν ὁποίαν ἀπὸ τῆς Ἐκλογικῆς Συνελεύσεως τῆς 22 Δεκεμβρίου 1919 ἔλαβε, καθηκόντως προσέρχεται ἐνώπιον τῆς παρούσης Ἐκλογικῆς Συνελεύσεως, ἵνα υποβάλῃ τὴν ἐκθεσὶν τῶν ὑπ' αὐτοῦ πεπραγμένων ἐν τῇ ὑπευθύνῳ ὑπ' αὐτοῦ διαχειρίσει τῶν κοινῶν κατὰ τὸ ἀπὸ 23 Δεκεμβρίου 1919 μέχρι σήμερον ἑνδεκάμηνον σχεδὸν διάστημα.

Τὸ Μικτὸν Συμβούλιον κατὰ τὴν περίοδον ταύτην ἀπετελεῖτο ἐκ τῶν Σεβ. Μητροπολιτῶν Ἀγκύρας κ. Γερβασίου, ὡς Προέδρου, Αἴνου κ. Ἰωακείμ, Βιζύης κ. Ἀνθίμου καὶ Σαράντα Ἐκ-

κλησιῶν κ. Ἀγαθαγγέλου καὶ τῶν κυρίων Ἰωάννου Χατζοπούλου, Σύλωνος Καζανόβα, Στεφάνου Καραθεοδωρῆ, Αἰρηλίου Σπαθάρη, Ἀλεξάνδρου Κιοσέογλου, Θησέως Παπαδοπούλου, Χρήστου Δάλλου καὶ Σταύρου Θωμάρεϊς, ὧν ὁ κ. Στέφανος Καραθεοδωρῆς κληθεὶς εἰς ἄλλην πρὸς τὴν μεγαλυθνεῖσαν πατρίδα ὑπηρεσίαν παρητήθη τοῦ ἀξιωματος τοῦ Συμβούλου κατ' Αὐγουστον τοῦ τρέχοντος ἔτους μὴ ἀντικατασταθεὶς.

Τὸ Συμβούλιον κατὰ τὴν περίοδον ταύτην συνεκρότησε διωικητικὰς μὲν συνεδριάσεις 23, δικαστικὰς δὲ 21. Κοινὰ μετὰ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου Συνεδρίαῖαι τῶν Δύο Σωμάτων συνεκροτήθησαν 22.

Ἀποχωρούντων καὶ τῶν ὀκτώ λαϊκῶν μελῶν, τῶν διὰ τῆς ψήφου τῆς 23 Δεκεμβρίου 1919 ἐκλεγέντων, κατὰ τὸ ἐγκαινισθὲν ὑπὸ τῶν Ἐκλογικῶν Συνελεύσεων τῆς 7 Νοεμβρίου 1918, τῆς 17 Μαρτίου 1919 καὶ τῆς 28 Δεκεμβρίου 1919 σύστημα τῆς ὀλοκληρωτικῆς τῶν μελῶν τοῦ Συμβουλίου ἀντικαταστάσεως, καλεῖται σήμερον ἡ Ἐκλογικὴ Συνέλευσις πρὸς νομιμοποίησιν τοῦ Σώματος, ὡπως ἀναδείξῃ νέους Συμβούλους.

Ἡ παρούσα Ἐκλογικὴ Συνέλευσις ἐκλήθη κατὰ τὸν νέον Ἐκλογικὸν Κανονισμόν, τὸν ψηφισθέντα ὑπὸ τῆς Ἐκλογικῆς Συνελεύσεως τῆς 23 Δεκεμβρίου 1919, καὶ τεθέντα εἰς ἐφαρμογὴν ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου καθ' ἣν τοῦτο ἔλαβεν ἐντο-

λὴν ἀπὸ τῆς ἀναδειξάσης αὐτὸ Ἐκλογικῆς Συνελεύσεως. Τὸ Συμβούλιον καὶ μετ' αὐτοῦ ἅπασαι αἱ ἐνοριακαὶ ἀρχαὶ πρὸς δὲ καὶ ἡ δημοσία γνώμη ἀνεγνώρισαν τὰς μεγάλας ἀτελείας καὶ ἐλλείψεις τοῦ νέου Ἐκλογικοῦ Κανονισμοῦ, προσκόπτοντος εἰς τὴν ἐφαρμογὴν, διὰ τοῦτο δὲ ἔχον ὑπ' ὄψει καὶ τὸ γεγονός, ὅτι ὁ αὐτὸς Κανονισμὸς κανονίζει τὴν διεξαγωγὴν τῶν ἐκλογῶν διὰ τὴν σύγκλησιν Ἐθνοσυνελεύσεως ἢ Ἐκλογικῆς Συνελεύσεως πρὸς ἀνάδειξιν Πατριάρχου, φέρει ἐπίσημως ἐνώπιον τῆς παρουσίας Ἐκλογικῆς Συνελεύσεως πρότασιν περὶ τῆς ἀνάγκης τῆς ἀναθεωρήσεως τοῦ Νέου Ἐκλογικοῦ Κανονισμοῦ.

..

Τὸ διαρρεῦσαν ἔτος, ἱστορικὸν ἀπὸ ἐθνικῆς ἀπόψεως, εἶδε συντελουμένην κατὰ τὸ πλεῖστον τὴν ἐθνικὴν ἀποκατάστασιν εἰς χώρας ἀπὸ αἰῶνων Ἑλληνικὰς καὶ τὴν σημαίαν τῆς ἐλευθερίας ὑπερηφάνως εἰς τὰ πρόθυρα τῆς Βασιλίδος κυματίζουσαν. Εἰς τὸν πρωταθλητὴν τῆς Ἐθνικῆς παλιγγενεσίας καὶ μέγαν τῆς Ἑλλάδος Κυβερνήτην, τὸν κ. Ἐλευθέριον Κ. Βενιζέλον, τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον εἰς ἐκδήλωσιν τῆς αἰδίου εὐγνωμοσύνης τοῦ Ἀλυτρώτου Ἑλληνισμοῦ ἀπένευμε Χρυσοῦν Σταυρὸν μετὰ τιμίου ξύλου, καὶ διὰ Πατριαρχικοῦ Ἐδερ-

γετηρίου Γράμματος την ἐπὶ τὸ ἀγαστὸν τῆς Ἐκκλησίας τέκνον εὐαρέσκειαν αὐτῆς ἢ Μήτηρ Ἐκκλησία ἐξεδήλωσε. Ἡ εἰκὼν δ' αὐτοῦ ἀναστηλωθεῖσα ἐν τῇ αἰθρῇ τῶν συνεδριῶν τοῦ Συμβουλίου, ὡς ἀνωτάτου τοῦ Ἀλυτρώτου Ἑλληνισμοῦ ἀντιπροσωπευτικοῦ σώματος, θὰ καθοδηγῇ τοὺς ἐν αὐτῇ παρακαθημένους εἰς ἐπιτέλειον ἔργων, ἀνταποκρινομένων εἰς τὴν μεγάλην τοῦ Σώματος τούτου ἀποστολήν.

Καὶ ὅταν μετὰ τὴν τελευταίαν ἐν Ἑλλάδι ἐπελήθοῦσαν πολιτικὴν μεταβολὴν ὁ τοῦ Ἀλυτρώτου Ἑλληνισμοῦ ἐλευθερωτῆς ἀπεχώρει τῆς πολιτικῆς τοῦ ἐλευθέρου Ἔθνους ἡγεσίας, τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον μνημον τῶν ὑψίστων ὑψηροῦν, τὰς ὁποίας πρὸς τὴν Πατρίδα προσέφερον ὁ Μέγας αὐτῆς Κυβερνήτης, ἐψηφίσαστο ἐν ἐκτάκτῳ τῶν Δύο Σωμάτων συνεδρίῳ, ὅπως διὰ Πατριαρχικοῦ Γράμματος, ἰδιαιτέρως ἀποστελλομένου, ἐκφρασθῇ αὐτῷ ἢ εὐγνωμοσύνη τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου καὶ τοῦ Ἀλυτρώτου ἐν γένει Ἑλληνισμοῦ ἀνθ' ὧν ὑπὲρ αὐτοῦ ἔπραξε, μεγαλύνας μὲν τὴν πατρίδα καὶ δοξάσας αὐτήν, ἀποδοῦν δὲ τὴν ἐλευθερίαν εἰς ἀπὸ αἰῶνων στενάζοντας ὑπὸ δουλείαν ἀδελφοὺς καὶ ὀδηγήσας τὴν φυλὴν εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν προαιωνίων αὐτῆς πόθων καὶ τῶν ἐθνικῶν ὀνείρων, τὴν πραγματοποιήσιν τῶν ὁποίων αἰῶνες ὅλοι θὰ ἀνυμνοῦσι μετὰ θαυμασμοῦ πρὸς τὸ

ὄνομα καὶ τὸ μεγαλουργὸν αὐτοῦ ἔργον προβάτουνίζοντες.

Τὴν πανηγυρισμὴν τῆς ἐθνικῆς ἀποκαταστάσεως τὸ Ἐθνικὸν Κέντρον ἐώρτασε διὰ δημοσίας τῶν Δύο Σωμάτων Συνεδρίας, γενομένης τὴν 15 Αὐγούστου 1920, εἰς ἣν προσῆλθεν ἐπισήμως ὁ Ὑπάτος τῆς Ἑλλάδος Ἀρμοστής, ὡς καὶ οἱ Ἀρχηγοὶ τῶν ἐνταῦθα Πολιτικῶν καὶ στρατιωτικῶν αὐτῆς Ἀποστολῶν μετὰ τῶν ἀκολουθιῶν αὐτῶν, ὅπως ἀναγγεῖλη ἐπισήμως εἰς τὸ Κέντρον τοῦτο τὴν ὑπογραφὴν τῆς πρὸς τὴν Τουρκίαν Συνθήκης τῆς εἰρήνης ὑπὸ παρουσίᾳ τῶν ἀντιπροσώπων τοῦ λαοῦ τῆς Κωνσταντινουπόλεως.

Τὸ Ἐθνικὸν Κέντρον βαθεῖαν ἠσθάνθη τὴν ὀδύνην ἐπὶ τῷ θανάτῳ τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως τῶν Ἑλλήνων Ἀλεξάνδρου καὶ τὴν ὀδύνην ταύτην διηρημίνευσεν ὄχι μόνον ἐν συνεδρίῳ τῶν Δύο Σωμάτων καὶ ἐν τῷ ἱστορικῷ τηλεγραφίῳ, τῷ ἀπευθυνθέντι πρὸς τὸν Κυβερνήτην τῆς Πατρίδος, ἀλλὰ καὶ διὰ τῆς ἐμπράκτου συμμετοχῆς εἰς τὸ μέγα ἐθνικὸν πένθος, ὅπερ ἐξεδηλώθη διὰ τῆς ἐν τῷ Πατριαρχικῷ Ναῷ τελεσθεῖσης ἐπικηδείου Τελετῆς.

..

Ἡ κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο συντελεσθεῖσα ὑπογραφή τῆς εἰρήνης δυστυχῶς δὲν ἐβελτίωσε τὴν ἐν

ταῖς Ἐπαρχίαις τῆς Ἀνατολῆς κατάστασιν τῶν ὁμογενῶν. Καὶ ἀπῆλλαξε μὲν τῆς τυραννίας καὶ τῶν διωγμῶν μέγα μέρος τοῦ ἐν Μικρᾷ Ἀσίᾳ Ἑλληνισμοῦ διὰ τῆς νικηφόρου τοῦ Ἑλληνικοῦ Στρατοῦ προελάσεως μέχρι Προύσης, Πανόρμου καὶ Οὐσακίου, ἢ λοιπῆ ὅμως χώρα τοῦ ἐσωτερικοῦ καὶ ὁ πολυπαθὴς Πόντος ἐξακολουθοῦσιν ὑφιστάμενοι τὰ μαρτύρια διωγμῶν, δηώσεων καὶ σφαγῶν.

Πρὸ τῆς καταστάσεως ταύτης τὰ Δύο Σώματα δὲν ἔπαυσαν διαμαρτυρούμενα πρὸς τοὺς Ἰσχυροὺς τῆς Γῆς, ὁ μέγας δ' ἀριθμὸς τῶν κοινῶν τῶν Δύο Σωμάτων Συνοδῶν ἀποδοτέος εἰς τὰς συνεχεῖς περὶ τῆς καταστάσεως σκέψεις. Τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον καθιστῶν γνωστὸν τὸ περιεχόμενον ἀπασῶν τῶν ἐκ τῶν ἐπαρχιῶν ἀποστελλομένων ἐκθέσεων εἰς τὰς ἐνταῦθα Ἀντιπροσωπείας τῶν Συμμάχων Δυνάμεων διὰ τῆς τακτικῆς ἐκδόσεως εἰδικῶν δελτίων πληροφοριῶν, προέβη ἐπανειλημμένως εἰς ἐπίσημα πρὸς τὰς Ἀρμοστείας καὶ τὰς Κυβερνήσεις αὐτῶν κατ' εὐθείαν διαβήματα.

Πρὸς διαφώτισιν τῆς δημοσίας γνώμης τῆς Εὐρώπης καὶ τῆς Ἀμερικῆς τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον προέβη εἰς τὴν ἔκδοσιν Μαύρης Βίβλου, μελλούσης νὰ περιλάβῃ τοὺς διωγμοὺς καὶ τὰς σφαγὰς τῶν ὁμογενῶν, ὅσοι διεπράχθησαν μετὰ τὴν σύναψιν τῆς ἀναχωχῆς.

Τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον πιστὸς θεματο-

φύλαξ τῆς ἱερᾶς παρακαταθήκης, τὴν ὁποῖαν ἀπὸ αἰῶνων διαφυλάττει, οὐδέποτε ἔλειψε διεκδικοῦν τὴν πλήρη ἐθνικὴν ἀποκατάστασιν, ἐν στενῇ συναφείᾳ πρὸς τὴν διευθύνοντα τὴν ἐθνικὴν πολιτικὴν διατελοῦν. Διὰ τοῦτο καὶ πρὸ τῆς ὑπογραφῆς μὲν τῆς εἰρήνης δι' ἐπαναληπτικῶν αὐτοῦ ὑπομνημάτων πρὸς τὰ συνέδρια τῆς Εἰρήνης καὶ μετὰ τὴν ὑπογραφὴν δ' αὐτῆς δι' ἐγγράφων καὶ προφορικῶν διαβημάτων, πρὸς τῇ εὐγνωμοσύνῃ τοῦ ἔθνους, ἐπανελάβε καὶ τὸν προαιώνιον τῆς Φυλῆς πόθον.

..

Ὡς πρὸς τὴν ἐσωτερικὴν ζωὴν τῶν ἐθνικῶν καὶ κοινοτικῶν ἰδρυμάτων τὸ Συμβούλιον ἐφαρμοζόν πιστῶς τὸ δόγμα τῆς ἀποκεντρώσεως διαπιστοῖ ἅπαξ ἔτι τὴν ἐπιτυχῆ εἰς ὄργανισμόν, ὅπως ὁ Ἑλληνικός, ἐφαρμογὴν ἀποκεντρωτικοῦ συστήματος. Αἱ Ἐφορεῖαι καὶ Ἐπιτροπαὶ τῶν Ἐθνικῶν καὶ Κοινοτικῶν ἰδρυμάτων παρὰ τὰς μεγίστας οἰνομικὰς δυσχερείας ἀνταπεκρίθησαν κατὰ τὸ πλεῖστον εἰς τὰς ἀνάγκας αὐτῶν.

..

Κρίσιν μεγίστην διανύουσι τὰ παρ' ἡμῶν Ἐθνικὰ Φιλανθρωπικὰ Καταστήματα. Αἱ ἐφορεῖαι

αὐτῶν παρὰ τὰς ἀξιεπαίνους τῶν ἀποτελούντων αὐτὰς μελῶν προσπαθείας ἀντιπαλαίουςι πρὸς ὑπερανθρώπους δυσχερείας. Καὶ μετερρυνθίμωθη μὲν ὁ διοικητικὸς αὐτῶν ὄργανισμὸς ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου, ἀποκατασταθεῖσης, ἐκτὸς τῆς Ἐφορείας, ἰδίως Κτηματικῆς Ἐπιτροπῆς καὶ ἰδίως Ἐξελεγκτικῆς Διαρκοῦς μέχρι τῆς ἐφαρμογῆς εἰδικοῦ ἀνωτέρου ἐλέγχου, ὃν τό τε Συμβούλιον καὶ ἡ ἐφορεία προθύμως ἀπεδέχθησαν, καὶ ἰδιαίτεροι δὲ προεκλήθησαν ἔρανοι ὑπὸ τὴν ἄμεσον προστασίαν τοῦ Ὑπάτου Ἀρμοστοῦ τῆς Ἑλλάδος, ἀλλὰ, παρὰ τὸ ἐπιτευχθὲν ἀποτέλεσμα καὶ τὴν ἐξωτερικὴν ἐπικουρίαν, ἢ ἀνακούφισις ἤτο σχεδὸν ἀνεπαίσθητος, ἢ δὲ ἐφορεία ἠναγκάσθη νὰ ζητήσῃ τὴν ἔγκρισιν τοῦ Συμβουλίου διὰ τὴν ἐκποίησιν ἰκανῶν κτημάτων, πάντων ἐκ τῶν ἀνευ ὄρων δωρηθέντων, ἀναμένει δὲ τὴν παρὰ τοῦ Συμβουλίου ὑποστήριξιν ὡς πρὸς τὴν μέλλουσαν τῶν Καταστημάτων λειτουργίαν.

* *

Εἰς τὴν αὐτὴν οικονομικὴν δυσχέρειαν εὗρηται καὶ τὸ Ἐθνικὸν Ὀρφανοτροφεῖον τῶν ἀρρέων. Αἱ προσπάθειαι ὅπως τὸ ἴδρυμα συνενωθῇ μετὰ τοῦ τμήματος τῶν ἀρρέων τῆς Ἐθνικῆς Στέγης, τοῦ στεγαζομένου ἐν τῷ κτιρίῳ τοῦ Ἐθν. Ὀρφανοτροφείου τῆς Πρυγκήπου, δὲν κατέληξαν ἔτι εἰς ὀριστικὴν συμφωνίαν. Ἡ φιλανθρωπία ἐκτὸς

τούτων διατηρεῖ τὸ τμήμα τῶν Θηλέων ἐν Χάλκῃ τῆς Ἐθνικῆς Στέγης, καὶ τὸ ἐν Πρώτῃ Ἐθνικῶν Ὀρφανοτροφεῖον τῶν Θηλέων Σινιόσογλου, τὸ φιλοξενούμενον προσωρινῶς ἐν Ἐπαυρογίῳ, προστατεύουσα γενικῶς τόσον τὰ θύματα τῆς δυστυχίας καὶ τοῦ ἀπορφανισμοῦ, ὅσον καὶ τὰ ἐκ τῶν δεινῶν τοῦ πολέμου εἰς τὴν φιλανθρωπίαν τοῦ ἔθνους ἐγκαταλειφθέντα ὀρφανά. Ἐλπίζομεν, ὅτι αἱ γενναῖαι τοῦ Κεντρικοῦ Ἰδρυματος Περιθάλψεως χορηγίαι θὰ ἐξακολουθήσωσι μὲ ὅλην αὐτῶν τὴν στοργὴν περιβάλλουσαι καὶ συγκρατοῦσαι τῆς ἀγρίας καταδιώξεως τὰ ἔθνικὰ στεγάσματα.

* *

Ἡ δρᾶσις τῆς Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς τῶν μεταποπισθέντων Ἑλληνικῶν πληθυσμῶν, μετὰ τὴν ἀποκατάστασιν εἰς τὰς ἐστίας αὐτῶν, τῇ μερίμνῃ καὶ τῇ ἀρωγῇ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως, τῶν μεταποπισθέντων ἐν Τουρκίᾳ πληθυσμῶν διὰ τὰ δέκα καὶ τέσσαρα προσφυγικὰ κέντρα, περιορίζεται σὺν τῷ χρόνῳ, τῆς ἀποστολῆς αὐτῆς δυναμένης νὰ θεωρηθῇ ὡς ληξιάσης. Καθ' ὅν δὲ χρόνον ἠτομάζετο πρὸς τοῦτο νὰ καταθέσῃ τὴν ἐντολήν, ἢ φοβερὰ δοκιμασία νέων θυμάτων, ἐκ τῶν Κεμαλικῶν διωγμῶν προελθούσα, ἐπέβαλεν εἰς αὐτὴν τὴν ἐξακολουθήσιν τοῦ φιλανθρώπου ἔργου τῆς, τῇ ὕλικῃ

ἀρωγῇ πάντοτε τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως. Ὁ ἔλεγχος τῆς διαχειρίσεως αὐτῆς, διαρκῆς ὢν, ἡσκειτο δι' εἰδικοῦ ἀπεσταλμένου τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως, διὰ διαρκοῦς ἐξελεγκτικῆς Ἐπιτροπῆς τῶν Πατριαρχείων καὶ διὰ τῆς καθ' ἕκαστον μῆνα ὑποβολῆς ἰσολογισμοῦ εἰς τὸν ἄμεσον ἔλεγχον τοῦ Συμβουλίου.

* *

Ἡ Ἐκπαιδευτικὴ κίνησις κατὰ τὴν λήξασαν περίοδον ὑπῆρξε γενικῶς εὐάρεστος. Μετὰ τὴν ἀνασυγκρότησιν τοῦ σώματος τῆς ἐν τοῖς Πατριαρχείοις Π. Κ. Ἐκπαιδευτικῆς Ἐπιτροπῆς, τὸ Συμβούλιον, τῇ προτάσει αὐτῆς, ἐπεψήφισε δύο σοβαρὰ νομοθετήματα, τὸ τῶν ἐξετάσεων καὶ τὸ τῆς ἐποπτείας τῶν Σχολείων, καθ' ὃ διωρίσθησαν δύο ἐπιθεωρηταί, ὁ τῆς μέσης ἐκπαιδεύσεως καὶ ὁ τῶν δημοτικῶν σχολείων.

Τὸ Συμβούλιον σοβαρῶς ἀπασχόλησεν ἐπίσης τὸ ζήτημα τῆς μισθοδοσίας τοῦ διδάσκοντος προσωπικοῦ τῶν σχολείων τῆς μέσης καὶ τῆς πρώτης ἐκπαιδεύσεως. Τὸ Συμβούλιον ἐν γνώσει, ὅτι τὰ βάρη τῶν Σχολῶν κατέστησαν δυσβάστακτα προέβη εἰς νέαν αὔξησιν τῶν μισθοδοσιῶν, πεποιθὺς, ὅτι ἡ πρὸς τὰ γράμματα καὶ τοὺς ἐργάτας αὐτῶν ὀφειλομένη ἐθνικὴ εὐγνωμοσύνη θὰ ὑπεκαύσῃ τὸν ζῆλον τῶν ἐφορευτῶν εἰς δημιουργίαν νέων πόρων πρὸς διατήρησιν τῶν

ἐλληνικῶν σχολείων, ἔχει δὲ τὴν ἐλπίδα ὅτι εἰς τὰς προβλέψεις αὐτοῦ ταύτας δὲν θὰ διαψευσθῇ.

Τὰ Ἐθνικὰ Διδασκαλεῖα τῶν θηλέων, τὰ ἰδρυθέντα κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος πρὸς παρασκευὴν διδασκάλων τῆς δημοτικῆς ἐκπαιδεύσεως, ἀπέδωκαν κατὰ τὸ διαρρεῦσαν ἔτος τοὺς κροπούς αὐτῶν ἀπολύσαντα εἴκοσι καὶ ἑπτὰ πτυχιούχους διασπαρείσας ἀνὰ τὰ σχολεῖα τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς καὶ τῶν Ἐπαρχιῶν. Δυστυχῶς τὰ Ἐθνικὰ Διδασκαλεῖα στεροόμενα παγίων πόρων καὶ μὴ τυχόντα ἐτι τῆς ἐξωτερικῆς ἀρωγῆς περιέκοιψαν τὸ μονοστὲς Διδασκαλεῖον κατὰ τὸ τρέχον σχολικὸν ἔτος, λειτουργεῖ δὲ μόνη ἡ Β' τάξις τοῦ τριετοῦς Διδασκαλεῖου.

Θεσμὸς παρέχων ἐξόχους εἰς τὴν μαθητικῶσαν νεολαίαν ὑπηρεσίας καὶ εἰς τὰς χώρας τῆς Ἑσπερίας εὐδοκιμῶν εἰσήχθη λίαν ἀξιεπαίνως κατὰ τὸ διαρρεῦσαν ἔτος καὶ παρ' ἡμῖν τὸ πρῶτον, τυχὼν τῆς ἀμέσου τοῦ Συμβουλίου ἀρωγῆς καὶ ὑποστηρίξεως. Αἱ σχολικαὶ ἀπικαίαι κατὰ τὰς θερινὰς διακοπὰς διοργανωθεῖσαι ὑπὲρ τῶν ἀναμικῶν καὶ ἀσθενικῶν μαθητῶν, προὐκάλεσαν, ὡς ἦτο ἐπόμενον, τὴν προσοχὴν τοῦ ὁμογενοῦς δημοσίου, τὸ δὲ Συμβούλιον ἐκτὸς τῶν ἐκ 300 λιρῶν ἐκ τοῦ Ἐθνικοῦ Ταμείου προσφορῶν ὑπεστήριξε τὸ ἔργον καὶ διὰ περιαγωγῆς δύο δισκῶν ἐν ταῖς Ἐκκλησιαίς τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς.

Ἡ Μ. τοῦ Γ. Σχολὴ τὸ ἀνώτερον παρ' ἡμῖν Ἐθνικὸν Ἐκπαιδευτήριον διεργουθίσθη εἰς πλῆ-

ρες εξατάξιον κλασσικὸν γυμνάσιον. Σχολάρχης δ' αὐτοῦ διορίσθη ὁ αἰδεσ. κ. Ἀλέξ. Ζῶτος.

Τὸ Ἐθνικὸν Ἑλληνογαλλικὸν Λύκειον, ἐπίσης διαρρυθμισθὲν, ἐξεχωρήθη τῇ Κοινοῦτητι Σταυροδρομίου.

Ἡ Κοινοῦτης Γαλατᾶ προάγουσα τὴν ἐκπαίδευσιν αὐτῆς ἀνύψωσεν εἰς πλήρη Ἐμπορικὴν σχολὴν τῆς μέσης ἐκπαιδεύσεως τὴν τέως ἀστικὴν αὐτῆς Σχολήν.

Τὰ ἐν Ἐπιβάταις Ἀρχιγένεια Ἐκπαιδευτήρια, τὰ ἀπὸ ἡμίσεως καὶ πλέον αἰῶνος τὴν Ἑλληνικὴν παιδείαν καὶ γλώσσαν ἀνά τὴν ἀλύτρωτον Ἑλλάδα διαδίδοντα, τῇ ἀρωγῇ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως, μετετρέπησαν εἰς Διδασκαλεῖον Νηριαγωγῶν.

Εἰς τὸ Κεντρικὸν Παρθεναγωγεῖον τῆς Κοινοῦτης Σταυροδρομίου προσετέθη ἰδίᾳ Ἐμπορικὴ Σχολὴ Θελέων πρὸς μόρφωσιν τῶν ὁμογενῶν κορασίδων εἰς τὸ πρακτικὸν στάδιον.

Ἡ δημοτικὴ ἐπίσης ἐκπαίδευσις, ἣτις ἀποτελεῖ τὴν ἀρχαγῆ τῆς προόδου τῶν κοινωνιῶν βᾶσιν, ἐνισχύθη ἐπαισθητῶς ἐν μὲν τῇ Κοινοῦτητι Σταυροδρομίου διὰ τῆς ἰδρύσεως νέων σχολείων, δημοτικῶν καὶ ἀστικῶν, εἰς δὲ τὰς ἄλλας κοινότητας διὰ τῆς ἐνισχύσεως τῶν ὑπαρχόντων. Ἰδιαιτέρως μνείας ἀξία εἶναι ἡ ἀνασύστασις τῶν Σχολείων Ἐξ Μαρμάρων, Σωσθενίου καὶ Σαρμασικίου, ἅτινα διακόψαντα τὴν λειτουργίαν αὐτῶν τὸ μὲν ἕνεκα ἀποτερφώσεως τῆς συνοικίας, τὸ δὲ ἕνεκα ἐκτοπί-

σεως τοῦ πληθυσμοῦ ὑπὸ τῶν Τούρκων, καὶ τὸ τρίτον ἕνεκα τῆς πολεμικῆς καταστάσεως ἐπανελάβον ταύτην κατὰ τὸ διαρρεῦσαν ἔτος.

Τὸ Συμβούλιον μετὰ χαρᾶς διαπιστοῖ, ὅτι χάρις εἰς τὰς ἐπανελημμένας τῶν Πατριαρχείων ἐνεργείας ἀπεδόθησαν κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο τὰ ὑπὸ τῶν Στρατιωτικῶν Ἀρχῶν ἐπιτεταγμένα δύο ἀνώτερα Ἐκπαιδευτήρια, τὸ Ζωγράφειαν Γυμνάσιον καὶ τὸ Κεντρικὸν Παρθεναγωγεῖον.

..

Ἡ Κοινοτικὴ κίνησις ὑπῆρξεν ἀπληλαγμένη τῶν συνήθων ἄλλοτε ἐν τῇ διοικήσει τῶν κοινοτικῶν πραγμάτων ἀντεγκλήσεων. Ἐὰν δὲ ἐξαιρεθῶσι τὰ συνεπεῖα τῶν ἐκλογῶν τῶν ἀντιπροσώπων ἐπεισόδια, ἡ ἐνοριακὴ ζωὴ διέρρευσε ὁμαλῶς, τῆς ἐν Σταυροδρομίῳ προσωρινῆς κρίσεως, τῆς προελθούσης συνεπεῖα τῆς αὐτόθι κληθείσης ἐνοριακῆς Συνελεύσεως, παρελθούσης χάρις εἰς τὴν σῶφρονα ἐπιβολὴν τοῦ κύρους τῶν νόμων. Κατὰ τὰ ἄλλα αἱ Κοινοτικαὶ διοικούνται ὑπὸ τῶν Κοινοτικῶν αὐτῶν ἀρχῶν, τῶν ἀπορρεουσῶν ἀπὸ τῆς ψήφου τῶν ἐνοριτῶν, τῆς ἐξ ὀφφικίου ἐκλογῆς μηδὲ ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου χρησιμοποιηθείσης. Ἐν Βλάχκᾳ μόνον ἐξαιρετικῶς τὸ Συμβούλιον προέβη εἰς τὸν ἐξ ὀφφικίου διορισμὸν, ὅταν μετὰ τρίτην πρόσκλησιν δὲν ἐπιτεύχθη ἀπαρτία πρὸς ἐκλογὴν κοινοτικῶν σωματείων.

Ἐκτὸς τῆς ἀνασυστάσεως τῶν δύο κοινοτήτων Σωσθενίου καὶ Ἐξ Μαομάρων, περὶ ὧν ἐγένετο ἄνωτέρω λόγος, ἐν ἀνασυστάσει εὐρηται καὶ ἡ μικρὰ Κοινότης τοῦ Ἐτ.Μεῖδαν, ἀποκατασταθείσης αὐτόθι δι' ἐνοριακῆς συνελύσεως ἐφορείας πρὸς ἀνέγερσιν τῆς ἀποτεφρωθείσης Σχολῆς. Καὶ ἡ Ξηροκρήνη δέ, ἣτις μετὰ τὴν πυρκαϊᾶν ἐκινδύνευε νὰ διαλυθῆ, ἤρχισεν ἀποκαθισταμένη, καταρτισθείσης αὐτόθι ἐφοροεπιτροπῆς μετὰ τῆς ἐντολῆς, ὅπως μερμνήσῃ καὶ περὶ τῆς ἀνιδρύσεως τῆς ἀποτεφρωθείσης Σχολῆς.

Αἱ τέως κεχωρισμέναί πέντε ἐνορίαὶ τῶν Ὑψωμαθίων συνεννοῦνται εἰς μία, ἐνορίαν, ἐπιψηφισθέντος ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου τοῦ σχετικοῦ Κανονισμοῦ. Ἐν μὲν τῶν ἐνοριῶν τῶν Ὑψωμαθίων, τοῦ Ἀγ. Γεωργίου Κυπαρισσᾶ, συνετελέσθη διὰ συνδρομῶν τῶν ὁμογενῶν ἢ ἐκ βάρων ἀνέγερσις τῆς αὐτόθι ἐρεπωθείσης Δημοτικῆς Σχολῆς.

Τὰ παρ' ἡμῖν φιλεκατασκευατικὰ φιλόπτωχα, φιλόκαλα καὶ ἀλληλοβοηθητικὰ σωματεῖα ὀργανούμενα ὁσήμεραι διοικοῦνται αὐτοτελῶς δι' ἰδίων Κανονισμῶν, κυρουμένων ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου. Τοιούτων Σωματείων Κανονισμοὺς ἐκύρωσε κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο τὸ Συμβούλιον εἴκοσιν καὶ πλέον.

Ἡ οἰκονομικὴ κατάστασις τῶν Πατριαρχείων, κληρονομοῦσα τὰ ἐλλείμματα προγενεστέρων χρήσεων

καὶ ὑπ' ἀναγκῶν νέων ἐκάστοτε ἐπιβαρυνομένη, δὲν ἠδυνήθη καὶ κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο νὰ ἐπιφέρῃ τοὐλάχιστον ἰσοζύγιον. Εἶναι γνωστὸν, δὲ τὸν κυριώτερον πόρον τοῦ Ἐθνικοῦ Ταμείου ἀποτελεῖ σήμερον ἡ χορηγία τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως, εἰς ἣν, ἀνερχομένην εἰς δραχμὰς 360000, προσετέθη ἐφέτος, ἦτοι ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου μέχρι 31 Δεκεμβρίου 1920, ποσὸν δραχμῶν 307200, ἀποσταλὲν ἔναντι τῶν ἐπιδομάτων τῶν Ἀρχιερέων. — Ἡ προσθήκη αὕτη δὲν ἦτο δυνατὸν ν' ἀνακουφίσῃ ἐπαισθητῶς τὸ Ἐθνικὸν Ταμεῖον πρὸ τῶν παρουσιαζομένων νέων δαπανῶν καὶ τῆς μερμίνης, ἣν ὑπὲρ τῶν Ἀρχιερέων καὶ τῶν ὑπαλλήλων καθηκόντως ἔλαβε τὸ Συμβούλιον. — Τὸ Συμβούλιον διερῶθησεν ἐπίσης τὸ τιμολόγιον τῶν δικαιωμάτων τοῦ Ἐθνικοῦ Ταμείου, ἀλλ' αἱ ἐκ τῆς διαρρυθμίσεως ἐπὶ πλέον εἰσπράξεις δὲν εἶναι ἱκαναὶ ν' ἀνταποκριθῶσιν εἰς τὰς πολλαπλᾶς τοῦ Ἐθνικοῦ Ταμείου ἀνάγκας.

Τὸ Ἐθνικὸν Ταμεῖον εἰσέπραξε κατὰ τὰ ἔτος τοῦτο παρὰ τῆς Σερβικῆς Κυβερνήσεως τὸ ἐν τρίτον τῆς ἐν τῇ σχετικῇ Ἐκκλησιαστικῇ Συμβάσει περιληφθείσης ἀποζημιώσεως διὰ τὰς ἐκχωρηθείσας ἐπαρχίας τοῦ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου, ἦτοι ποσὸν 500000 φράγκων Γαλλικῶν, τῶν ἐτέρων δύο τρίτων καταβληθησομένων μετὰ τὴν ἔκδοσιν τοῦ Πατριαρχικοῦ Τόμου. Τὸ ποσὸν τοῦτο, οὐ μέρος ἀνήκει εἰς τὴν Θεολογικὴν Σχολήν, προσετέθη

εις τὸ ἀποθεματικὸν τῶν Πατριαρχείων κεφάλαιον.

Τὸ Ἐθνικὸν Ταμεῖον ἐνεγράφη εἰς τὸ Ἐθνικὸν Δάνειον τῆς Ἑλλάδος 1920, διαθέσαν πρὸς τοῦτο τὸ ποσὸν τῶν 500000 φράγκων, ὅπερ παραμένει ἀκέραιον κατατεθὲν εἰς τὴν Τράπεζαν Ἀθηνῶν.

Τὸ ἐκ τῶν αἰτήσεων τῶν ἀποζημιώσεων εἰσπραχθὲν ποσὸν τελῶν πρωτοκολλήσεως μετ' ἐξέλεγχεν τῆς διαχειρίσεως κατετέθη εἰς τὸ Ἐθνικὸν Ταμεῖον, ἀφαιρεθέντος τοῦ ἀναγκαιοῦντος ποσοῦ διὰ τὴν ἀμοιβὴν τῶν ἐν τῷ Γραφείῳ τῆς Ἐπιτροπῆς ἐργαζομένων πρὸς κατάταξιν τῶν αἰτήσεων. Τὸ Συμβούλιον ἐνεργῆσαν εἰς τὸ ζήτημα τῆς ὑποβολῆς αἰτήσεων ἀποζημιώσεων κατ' ἐντολὴν τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως, καὶ μηδεμίαν ἐπὶ τοῦ σπουδαίου τούτου ζητήματος ὁδηγίαν ἢ ἐντολὴν λαβόν, λυπεῖται μὴ δυνάμενον νὰ παράσχη εἰς τὰ θύματα τῶν διωγμῶν παρήγορον διὰ τὰς χαινούσας εἰς πληγὰς ἐλπίδα.

Τῆς ἐξελέγξεως τοῦ Ἐθν. Ταμείου ἀποτελοῦσης οὐσιαστικὸν δικαίωμα τῆς παρουσίας Ἐκλογικῆς Συνελεύσεως, τῆς σχετικῆς δὲ διατάξεως τῶν Κανονισμῶν μὴ δυναμένης νὰ ἐφαρμοσθῇ κατὰ τὸ γράμμα αὐτῆς, τὸ Συμβούλιον προτείνει τὸν διορισμὸν Ἐξελεγκτικῆς Ἐπιτροπῆς ὑπὸ τῆς Ἐκλογικῆς Συνελεύσεως πρὸς λεπτομερῆ τῆς διαχειρίσεως τοῦ Ἐθνικοῦ Ταμείου ἐξέλεγχσιν, παραθέτει δ' ἐνταῦθα περιληπτικὸν σημείωμα τῶν εἰσπράξεων καὶ δαπανῶν τοῦ

Ἐθνικοῦ Ταμείου ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου μέχρι τῆς 31 Ὀκτωβρίου 1920.

Ἐκτὸς τῶν εἰς τὸ Ἐθνικὸν Ταμεῖον γενομένων διαφορῶν καταθέσεων, ἀνερχομένων εἰς τὸ ποσὸν γροσίων 22.327.192,50 καὶ τῶν ἀντιστοιχῶν πληρωμῶν ἀνερχομένων εἰς τὸ ποσὸν γροσίων 19.304.329,25, αἱ ἐκ προσόδων τοῦ Ἐθνικοῦ Ταμείου εἰσπράξεις ἀνήλθον εἰς γρόσια 9848576,75, αἱ δὲ δαπάναι εἰς γρ. 12757661. Ἐκ τῶν ὡς ἄνω εἰσπράξεων προκύπτει ἔλλειμμα γρ. 2 909 084 25. Ἀφαιρουμένου δ' ἐκ τοῦ ἔλλειμματος τούτου τοῦ ἀναλογοῦντος διὰ τοὺς μῆνας Σεπτέμβριον καὶ Ὀκτώβριον ἐπιδόματος τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως, (εἰσπραχθέντος ἤδη εἰς γρ. 1289920), ἀπομένει ἔλλειμμα ἐκ τῆς διαχειρίσεως τοῦ δεκαμήνου ποσὸν γρ. 1 619 164,25. Εἰς τὸ ἔλλειμμα τοῦτο θὰ προστεθῇ καὶ τὸ διὰ τοὺς μῆνας Νοέμβριον καὶ Δεκέμβριον μέλλον νὰ προκύψῃ τοιοῦτο, προὑπολογιζόμενον εἰς γρόσια 1 160 000, οὕτω δὲ τὸ ὅλικόν ἔλλειμμα θ' ἀνέλθῃ εἰς γρόσια 2 780 000.

Λαμβανομένων ὑπ' ὄψει τῶν ἐκτάκτων ἀναγκῶν τοῦ Ἐθνικοῦ Ταμείου καὶ τῶν ἐκ τῆς ἀξιόπρεποῦς παραστάσεως τῶν Ἐθνικῶν Ἀρχῶν ἐπιβαλλομένων δαπανῶν, τὸ παρουσιαζόμενον ἔλλειμμα δὲν δύναται νὰ κριθῇ σοβαρόν. Δέον νὰ σημειωθῇ, ὅτι κατὰ τὸ διαρρεῦσαν ἔτος, ἐκτὸς ἄλλων ἐκτάκτων δαπανῶν, τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον ἐκ

τῆς Ἐκκλησιαστικῆς του θέσεως, μετασχόν εἰς τρία μεγάλα ἐν Εὐρώπῃ Ἐκκλ. Συνέδρια, τὸ τοῦ Λάμπεθ Παλὰς ἐν Ἀγγλίᾳ, καὶ τὰ τῆς Γενεύης καὶ Οὐψάλης, δὲν ἠδύνατο πρὸ τῶν ξένων ἐν οὕτῳ κρισίμοις καιροῖς νὰ φανῇ γλίσχρον, προκειμένης τῆς συμμετοχῆς αὐτοῦ εἰς τοιαύτας μεγάλας Ἐκκλησιαστικὰς Συνελεύσεις.

Τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον δὲν ἦτο δυνατόν νὰ μείνῃ ἀπαθὲς πρὸ νομοθετήματος τῆς Τουρκικῆς Κυβερνήσεως, τὸ ὁποῖον ἐσκόπει νὰ ἀφαιμάξῃ τὰς περιουσίας τῶν ὁμογενῶν, ὅσοι, διαφυγόντες τὸν ὄλεθρον, κατῶρθωσαν κατὰ τὸ διάστημα τοῦ πολέμου νὰ προσπορισθῶσι τῆς ἐργασίας αὐτῶν καὶ τῆς φιλοπονίας ἀδρόους τοὺς καρπούς. Φρονοῦν, ὅτι ἡ εὐπορία τῶν μελῶν τοῦ ἔθνους εἶναι ἐκείνη, ἡ ὁποία μεγαλύνει τὰ ἔθνη, εἰς δὲ τὸ ἡμέτερον ἔθνος ἐκείνη, εἰς ἣν ὀφείλεται ἡ ἀνίδρυσις τοσοῦτων τῆς παιδείας καὶ φιλανθρωπίας ἰδρυμάτων, ἔσπευσε κατόπιν ἀποφάσεως τῶν Δύο Σωμάτων νὰ ὑποστηρίξῃ διάβημα τοῦ ἐμπορικοῦ κόσμου πρὸς τὰς Ἀρμοστείας, δὲ οὗ ἐπετεύχθη ἡ ἀναστολὴ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ νόμου, ἀποβλέποντος εἰς μόνην τῶν ἐμπόρων τὴν ἐκμύζησιν.

..

Τὸ Συμβούλιον εἰς ἐπαγγελματίας συνεδρίας ἀπησχολήθη ἐπίσης μὲ τὸ ζήτημα τοῦ Κληροδοτήμα-

τος Καμπούρογλου. Τῶν μέγρι τοῦδε γενομένων ἐξελέγξων μὴ παρεχουσῶν τὰ ἀπαιτούμενα στοιχεῖα τῆς ἐξακριβώσεως τῆς εὐθύνης, ἣτις βαρύνει τὴν διαχείρισιν, τὸ Συμβούλιον ἀνέθεσεν εἰς ἰδιαιτέραν ἐπιτροπὴν τὴν ἐξέλεγξιν ταύτην. Αἱ ἀλλεπάλληλοι ὁμως παραιτήσεις τῶν ἀποτελεσάντων περιοδικῶς τὴν ἐπιτροπὴν ταύτην μελῶν ἐματαιώσε τὴν συμπλήρωσιν τῆς ἐξελέγξως, ἣν ἀνέλαβεν ἡ τελευταίως καταρτισθεῖσα Ἐπιτροπή. — Τὸ Συμβούλιον ἐν παραλείπει νὰ ἀναφέρῃ, ὅτι πρὸ τῶν προθέσεων καὶ ἐνεργειῶν τῶν ἀδελφῶν τοῦ αἰοῖδμου Καμπούρογλου ὅπως ἐκποιήσωσι τὰ κτήματα τῆς περιουσίας, ἐνῆργησε καὶ ἐπέτυχε τὴν ἀτάσχεσιν τοῦ κτιρίου τῆς Ἑλληνικῆς Ἀρμοστείας, κτήματος τῆς περιουσίας Καμπούρογλου.

* * *

Τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον ἐν οὕτως ἐπισήμῳ στιγμῇ νὰ μὴ μνησθῇ τοῦ Ὑπάτου Ἀρμοστοῦ τῆς Ἑλλάδος κ. Εὐθ. Κανελλοπούλου, ὅστις, διακριθεὶς καθ' ὅλον τὸ πολιτικὸν αὐτοῦ στάδιον διὰ τὴν πρὸς τὴν ἡμετέραν Ἐκκλησίαν καὶ τὸν Ἀλύτρωτον κόσμον στοργὴν του, ἐπέδειξε ταύτην περιφανέστατα κατὰ κρίσιμον τοῦ ἐθνικοῦ βίου καμπήν, ἀποδεχθεὶς ἔκκλησιν τῶν Δύο Σωμάτων ὅπως παραμένη ἐνταῦθα συνεχίζων

τάς πρὸς τὴν πατρίδα ὑπηρεσίας του ὡς σύμβολον παρηγορίας καὶ συνενώσεως τοῦ Ἑλληνισμοῦ. Τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον διατρανοῦν τὴν πρὸς τὸν Ὑπατον Ἀρμοστήν εὐγνωμοσύνην του, ἐξεδήλωσε ταύτην διὰ προσφορᾶς ἀναμνηστικῆς εἰκόνας τοῦ Σωτήρος Χριστοῦ, παρέθεσε δ' ἐν τοῖς Πατριαρχείοις τιμητικὸν ἐπὶ τῇ ἀποχωρήσει του, ἀποτραπέισι ἤδη, γεῦμα εἰς δεῖγμα τῆς πρὸς αὐτὸν ἀγάπης τῆς Ἐκκλησίας.

Καὶ πρὸς ἄλλο τοῦ Ἔθνους εὐσεβεῖς τέκνον, τὸν Ναύαρχον Παῦλον Κουντουριώτην, τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον διὰ Πατριαρχικοῦ Γράμματος ἐξέφρασε τὸν θαυμασμόν καὶ τὴν εὐγνωμοσύνην αὐτοῦ, ἐφ' οἷς ὑπὲρ τοῦ ἀλυτράτου ἔθνους ἠγούμενος τοῦ Ἑλληνικοῦ στόλου ἔπραξε, ἐνδόξως κατατροπῶσας παρὰ τὸν Ἑλλήσποντον τὸν προαιώνιον τοῦ Ἔθνους τύραννον καὶ ἀναδείξας τὸ Ἑλληνικὸν ναυτικὸν ἀντάξιον τῶν ἐθνικῶν παραδόσεων καὶ τοῦ ἱστορικοῦ αὐτοῦ μεγαλείου.

Πρὸς δὲ τὸν Ἀρχηγὸν τῆς ἐνταῦθα Ἑλληνικῆς Στρατιωτικῆς Ἀποστολῆς, ὑποστράτηγον κ. Γεώργιον Κατεχάκη, τὸν πρῶτον τῆς Ἑλληνικῆς δόξης καὶ ἐλευθερίας πρὸς τὸν ἀλύτρωτον κόσμον χαιρετισμὸν προσκομίσαντα, τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον, τοῦ ὁποῦοῦ κατὰ τὴν περίοδον τῆς ἐνταῦθα ἀποστολῆς του ὑπῆρξεν ἐνθουσιαστικὸν ἐν παντὶ συναντιλήπτω, ἐπὶ τῇ ἐν-

τεῦθεν ἀποχωρήσει του διὰ Πατριαρχικοῦ μὲν γράμματος ἐξέφρασε τὴν εὐαρέσκειαν αὐτοῦ, εἰς ἐνδειξιν δὲ τῆς ὀφειλομένης πρὸς αὐτὸν τιμῆς καὶ εὐγνωμοσύνης ἐδωρήσατο αὐτῷ τὴν εἰκόνα τοῦ Ἁγ. Γεωργίου.

* *

Αἱ μετὰ τῶν Ὑπάτων Ἀρμοσטיῶν τῶν Μεγάλων Συμμάχων σχέσεις τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου, αἱ ἐγκαινισθεῖσαι τόσον στεναὶ μετὰ τὴν ἀναχωρῆσιν ἐξηκολούθησαν τοιαῦται καὶ κατὰ τὸ διαρκεῦσαν ἔτος. Συνεπεί τῶν ἐγκαρδίων σχέσεων, τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον ἐδέχθη καὶ ἀπέδωκε τὰς ἐπισκέψεις ὄλων τῶν Πολιτικῶν καὶ Στρατιωτικῶν ἀντιπροσώπων τῶν Μεγ. Δυνάμεων, πρὸς δὲ τούτοις τοῦ Γάλλου Καρδινάλιου Δουμποῦά, τοῦ Ἀμερικανοῦ Ἐπισκόπου Δάρλιγκτων καὶ τοῦ Ἀγγλικανοῦ Ἐπισκόπου τοῦ Γιβραλτῶ.

* *

Τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον φόρον εὐγνωμοσύνης αἰδίου ἀπονέμον πρὸς τὸν αἰδίδμον Πατριάρχην Γρηγόριον τὸν Ε', τὸ τίμιον τοῦ ὁποῦοῦ αἷμα καθηγίασε τοῦ ἔθνους τὴν ἀνάστασιν, καθήκον ἐθεώρησεν, ὅπως ἀποδώσῃ τὰς προσηκούσας εἰς τὴν ἱεράν αὐτοῦ μνήμην τιμὰς ἐπὶ τῇ προσεχεῖ συμπληρώσει ἑκατονταετηρίδος ἀπὸ τοῦ ἀπαγγονισμοῦ του.

Τοιαύτη ἐν συντόμῳ ὑπῆρξεν ἡ διαχείρισις τῶν ἐθνικῶν πραγμάτων κατὰ τὴν λήγουσαν περίοδον. Τὸ Συμβούλιον διαχειρισθὲν ἐν τῷ μέτρῳ τῶν δυνάμεων αὐτοῦ, ἀλλὰ καὶ ἐν τῇ συναισθήσει τῆς μεγάλης εὐθύνης, ἣν ἀπέναντι τοῦ ἔθνους ἔχει, τὰ κοινά, καταθέτει τὴν ἐντολὴν ἐνώπιον τῆς παρούσης Ἐκλογικῆς Συνελεύσεως μὲ τὴν ἐλπίδα, ὅτι ἐξελήρωσε τὸ ἀνατεθὲν εἰς αὐτὸ ἐθνικὸν καθήκον. Χωρὶς νὰ διεκδικῇ ὑπὲρ ἑαυτοῦ τίτλους ἐθνικῆς εὐγνωμοσύνης, θεωροῦν δὲ ἑαυτὸ εὐτυχές, διότι κατὰ τὴν περίοδον αὐτοῦ ἐσημειώθησαν τὰ ἐνδοξότερα τῆς Ἑλληνικῆς Ἱστορίας γεγονότα, τὰ ὁποῖα ἐτελειούργησεν ἡ ἀναγεννηθεῖσα Ἑλληνικὴ φυλὴ ὑπὸ τὴν ἔμφρονα ἡγεσίαν τοῦ μεγάλου αὐτῆς Κυβερνήτου, ἀπευθύνει τὸν θαυμασμὸν αὐτοῦ πρὸς τοὺς συντελεστάς τοῦ Ἐθνικοῦ μεγαλείου καὶ ἐπικαλεῖται τὰς εὐχὰς τῆς Ὑμετέρας Σεβασμιότητος εἰς πλήρη καὶ τελειωτικὴν τοῦ ἔθνους ἀποκατάστασιν.

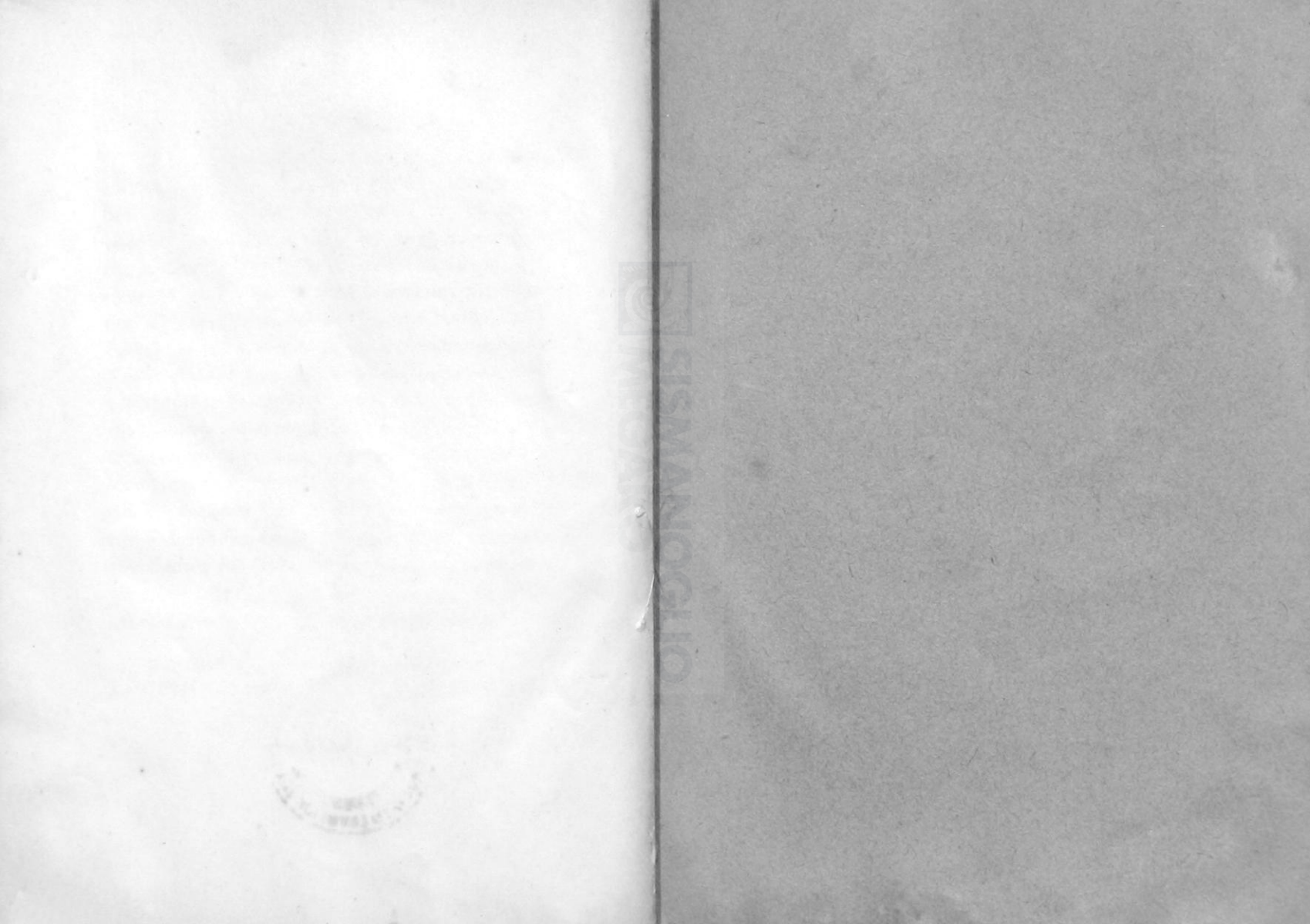
Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

† Ο ΑΓΚΥΡΑΣ ΓΕΡΒΑΣΙΟΥΣ

Ο Α' ΓΡΑΜΜΑΤΕΥΣ

ΣΤ. ΧΑΤΖΟΠΟΥΛΟΣ

1988
1989

OFFICE OF THE ATTORNEY GENERAL

OTTONINO OTTONINO